

La tribuna

Andorra zàping

Mentre hi hagi antenes, l'emissió per TDT d'Andorra Difusió s'hauria de poder veure a tot el Pirineu

DELFI
Roca

Primer van ser els coloms. Després les antenes. Perquè la informació arribi el més aviat possible al seu destí, sempre ha estat així. La informació és poder, diuen. Encara més avui.

Per això va ser sorprenent, i un xic indignant, la decisió presa fa quatre anys de suspendre les emissions de la televisió andorrana més enllà de les nostres fronteres. Aquell estiu del 2016 el Pirineu va perdre un canal de parla catalana que, a més d'informar de l'actualitat andorrana, donava notícies de les comarques pirinenques.

En aquell moment es van donar unes peregrines explicacions de caire econòmic; segons la televisió andorrana la interrupció es devia a la finalització del contracte de distribució que tenien amb Andorra Telecom. El cost anual per emetre el senyal era de 120.000 euros, a càrrec d'Andorra Telecom. Des d'aquell moment, la informació sobre el nostre país, les notícies, il·lusions, projectes i neguits, es van deixar de veure a través de la TDT a l'Alt Urgell, el Pallars Sobirà, el Pallars Jussà, l'Alta Ribagorça i la Cerdanya.

Només quedava la web d'Andorra Difusió. Ras i curt, les autoritats de l'època van decidir que el cost de difondre les notícies i les actualitats d'Andorra via la TDT ens el podíem estalviar. Va ser una altra retallada.

Ara, a punt d'acabar un any memorable, s'ha de reflexionar sobre si aquells magres 120.000 euros avui haurien estat ufanosos. Dit altrament, si va ser pa per avui i gana per demà. Com va dir **Francisco de Quevedo** «Solo el necio confunde valor y precio». Qui va prendre la decisió no va valorar prou bé, doncs, la importància de difondre la nostra realitat més enllà de les nostres fronteres, per tantes finestres com tinguem al nostre abast. Per exemple, avui la pobla-

ció de les regions veïnes sabrien si poden venir, o no; si el comerç i la restauració estan oberts, o no; si les pistes d'esquí estan obertes, o no; en definitiva, rebrien a casa seva la nostra actualitat.

Com que rectificar és de savis, cal que, mentre hi hagin antenes, l'emissió per TDT d'Andorra Televisió es torni a veure a l'Alt Urgell, als Pallars i a la Cerdanya, on internet no arriba a tot arreu, i on part de la seva població no està avesada a les noves tecnologies. A més, de la mateixa manera que ara veuen la televisió de les Illes Balears, cal buscar aliances perquè el senyal andorrà es

Ras i curt, les autoritats de l'època van decidir que el cost de difondre l'actualitat informativa del nostre país ens el podíem estalviar

difongui per més territoris, tant del nord com del sud.

Un altre dels motius per reprendre les emissions és la necessitat de comunicar amb veu pròpia. No podem fiar als mitjans de comunicació forans la tasca d'explicar quina és la nostra realitat. Més quan, com ara, en una situació sempre canviant, és imperatiu fer-ho en primera perso-

na. Les autoritats andorranes han de poder-se adreçar sense filtres als pobladors de les regions del nostre voltant. Això és primordial.

Finalment, perquè a la gent que viu al Pirineu català, una cadena de televisió en la seva llengua pot ajudar a passar el temps, fent més amè el seu dia a dia. Això forma part de les relacions diplomàtiques i del

bon veïnatge. Us en faríeu creus de l'audiència que tenia Andorra Difusió a les comarques veïnes. Primer, perquè no és una televisió estrident. A la gent de muntanya no els motiva els *realitys* on es crida i s'insulta. Segon, perquè tothom està connectat amb Andorra per vincles familiars, laborals o veïnals. Tercer, per l'ús de la llengua catalana, que tant ens queixem del seu desús. Deixem, doncs, el web pels hiperconnectats i engegarem la TDT pels habitants i els visitants de les regions veïnes, que són els que fan zàping. ≡

Membre del Consell Nacional de Progressistes-SDP

